

Bruksela, 13 czerwca 2022 r.
(OR. fr, en)

9767/22

ECOFIN 556
UEM 160
SOC 351
EMPL 233
COMPET 454
ENV 555
EDUC 224
RECH 347
ENER 263
JAI 818
GENDER 96
ANTIDISCRIM 76
JEUN 107
SAN 352

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Nr dok. Kom.:	9420/22 - COM(2022) 601 final
Dotyczy:	Zalecenie dotyczące ZALECENIA RADY w sprawie krajowego programu reform Austrii na 2022 r., zawierającego opinię Rady na temat przedstawionego przez Austrię programu stabilności na 2022 r.

Delegacje otrzymują w załączeniu wspomniany wyżej projekt zalecenia Rady, w wersji zmienionej i uzgodnionej przez różne komitety Rady, oparty na wniosku Komisji COM(2022) 601 final.

ZALECENIE RADY

z dnia ...

w sprawie krajowego programu reform Austrii na 2022 r., zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Austrię programu stabilności na 2022 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych¹, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu ds. Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

¹ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241², którym ustanowiono Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, weszło w życie w dniu 19 lutego 2021 r. Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności zapewnia wsparcie finansowe na rzecz realizacji reform i inwestycji, co pociąga za sobą impuls fiskalny finansowany przez Unię. Przyczynia się on do odbudowy gospodarczej oraz wdrażania zrównoważonych i pobudzających wzrost gospodarczy reform i inwestycji, których celem jest w szczególności promowanie zielonej i cyfrowej transformacji, zwiększając jednocześnie odporność i potencjalny wzrost gospodarek państw członkowskich. Pomaga również wzmocnić stabilność finansów publicznych oraz pobudzić wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy w średnim i długim okresie. Maksymalny wkład finansowy dla każdego państwa członkowskiego w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności zostanie zaktualizowany w czerwcu 2022 r., zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/241.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17).

- (2) W dniu 24 listopada 2021 r. Komisja przyjęła roczną analizę zrównoważonego wzrostu gospodarczego, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej na 2022 r. Należycie uwzględniono w niej Zobowiązanie społeczne z Porto, podpisane w dniu 7 maja 2021 r., do dalszego wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych, proklamowanego przez Parlament Europejski, Radę i Komisję w dniu 17 listopada 2017 r. W dniu 25 marca 2022 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety rocznej analizy zrównoważonego wzrostu gospodarczego na 2022 r. W dniu 24 listopada 2021 r., na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011³, Komisja przyjęła również sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania, w którym nie wskazała Austrii jako jednego z państw członkowskich, w przypadku których potrzebna będzie szczegółowa ocena sytuacji. W tym samym dniu Komisja przyjęła również zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro oraz wniosek dotyczący wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu na 2022 r., w którym przeanalizowano wdrażanie wytycznych dotyczących zatrudnienia i zasad Europejskiego filaru praw socjalnych. W dniu 5 kwietnia 2022 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro⁴ („zalecenie dla strefy euro na 2022 r.”), a w dniu 14 marca 2022 r. – wspólne sprawozdanie o zatrudnieniu.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25).

⁴ Zalecenie Rady z dnia 5 kwietnia 2022 r. w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro (Dz.U. C 153 z 7.4.2022, s. 1).

- (3) Inwazja Rosji na Ukrainę, która nastąpiła wkrótce po globalnej pandemii, znacząco zmieniła kontekst geopolityczny i gospodarczy. Skutki tej inwazji odczuwane przez gospodarki państw członkowskich to między innymi wyższe ceny energii, żywności i surowców oraz słabsze perspektywy wzrostu gospodarczego. Wyższe ceny energii stanowią duże obciążenie zwłaszcza dla gospodarstw domowych znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, które doświadczają ubóstwa energetycznego lub są nim zagrożone, oraz dla przedsiębiorstw najbardziej podatnych na podwyżki cen energii. Unia doświadcza również bezprecedensowego napływu osób uciekających z Ukrainy. Skutki gospodarcze wynikające z prowadzonej przez Rosję wojny napastniczej w różnym stopniu odciskają się na poszczególnych państwach członkowskich. W tym kontekście w dniu 4 marca 2022 r. decyzją wykonawczą Rady (UE) 2022/382⁵ uruchomiono po raz pierwszy dyrektywę Rady 2001/55/WE⁶, przyznając wysiedleńcom z Ukrainy prawo do legalnego pobytu w Unii, a także dostęp do kształcenia i szkolenia, rynku pracy, opieki zdrowotnej, mieszkań i opieki społecznej.

⁵ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2022/382 z dnia 4 marca 2022 r. stwierdzająca istnienie masowego napływu wysiedleńców z Ukrainy w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2001/55/WE i skutkująca wprowadzeniem tymczasowej ochrony (Dz.U. L 71 z 4.3.2022, s. 1).

⁶ Dyrektywa Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz.U. L 212 z 7.8.2001, s. 12).

- (4) Biorąc pod uwagę szybko zmieniającą się sytuację gospodarczą i geopolityczną, europejski semestr ponownie służy do zakrojonej na szeroką skalę koordynacji polityki gospodarczej i polityki zatrudnienia w 2022 r., ewoluując jednocześnie zgodnie z wymogami dotyczącymi wdrażania Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, jak opisano w rocznej analizie zrównoważonego wzrostu gospodarczego na 2022 r. Realizacja przyjętych planów odbudowy i zwiększania odporności jest istotna dla realizacji priorytetów polityki w ramach europejskiego semestru, ponieważ plany te uwzględniają wszystkie stosowne zalecenia krajowe, wydane w cyklach europejskiego semestru w latach 2019 i 2020, lub znaczną część tych zaleceń. Zalecenia dla poszczególnych krajów na lata 2019 i 2020 pozostają aktualne również w odniesieniu do planów odbudowy i zwiększania odporności, które są uzupełniane, aktualizowane lub zmieniane zgodnie z art. 14, 18 i 21 rozporządzenia (UE) 2021/241, obok wszelkich innych zaleceń dla poszczególnych krajów wydanych do dnia przedłożenia takich uzupełnionych, zaktualizowanych lub zmodyfikowanych planów odbudowy i zwiększania odporności.
- (5) Ogólna klauzula wyjścia przewidziana w pakcie stabilności i wzrostu została uruchomiona w marcu 2020 r. W swoim komunikacie z dnia 3 marca 2021 r., zatytułowanym „Rok od wybuchu pandemii COVID-19: działania z zakresu polityki fiskalnej”, Komisja przedstawiła swoją opinię, z której wynika, że decyzję w sprawie dezaktywacji ogólnej klauzuli wyjścia lub dalszego jej stosowania należy podejmować w ramach oceny ogólnej stanu gospodarki, przy czym jednym z kluczowych kryteriów ilościowych powinien być poziom aktywności gospodarczej w Unii lub w strefie euro w porównaniu z poziomami sprzed kryzysu (na koniec 2019 r.). Zwiększona niepewność i poważne ryzyko pogorszenia się perspektyw gospodarczych w związku z wojną w Europie, bezprecedensowe podwyżki cen energii oraz utrzymujące się zakłócenia w łańcuchu dostaw uzasadniają przedłużenie na 2023 r. ogólnej klauzuli wyjścia przewidzianej w pakcie stabilności i wzrostu.

- (6) Zgodnie z podejściem przyjętym w zaleceniu Rady z dnia 18 czerwca 2021 r.⁷, zawierającym opinię Rady na temat programu stabilności Austrii na 2021 r., ogólny kurs polityki fiskalnej jest obecnie najlepiej mierzony zmianą wydatków pierwotnych (po skorygowaniu o działania dyskrecjonalne po stronie dochodów oraz z wyłączeniem tymczasowych środków nadzwyczajnych wynikających z kryzysu związanego z COVID-19), ale z uwzględnieniem wydatków finansowanych z bezzwrotnego wsparcia (dotacji) w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy unijnych, w stosunku do średniookresowego potencjalnego wzrostu⁸. Wykraczając poza ogólny kurs polityki fiskalnej, aby ocenić, czy krajowa polityka fiskalna ma ostrożny charakter, a jej struktura sprzyja trwałej odbudowie gospodarczej zgodnej z celami zielonej i cyfrowej transformacji, należy zwrócić uwagę także na zmiany bieżących wydatków pierwotnych (po skorygowaniu o działania dyskrecjonalne po stronie dochodów oraz z wyłączeniem tymczasowych środków nadzwyczajnych wynikających z kryzysu związanego z COVID-19) i inwestycji finansowanych z zasobów krajowych⁹.

⁷ Zalecenie Rady z dnia 18 czerwca 2021 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Austrię programu stabilności na 2021 r. (Dz.U. C 304 z 29.7.2021, s. 93).

⁸ Szacunki dotyczące kursu polityki fiskalnej i jego elementów zawarte w niniejszym zaleceniu są szacunkami Komisji opartymi na założeniach leżących u podstaw prognozy Komisji z wiosny 2022 r. Szacunki Komisji dotyczące średniookresowego potencjalnego wzrostu nie uwzględniają pozytywnego wpływu reform, które są częścią planu odbudowy i zwiększania odporności i mogą pobudzić potencjalny wzrost.

⁹ Niefinansowane z dotacji w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ani innych funduszy unijnych.

- (7) W dniu 2 marca 2022 r. Komisja przyjęła komunikat zawierający ogólne wytyczne dotyczące polityki fiskalnej w 2023 r. (zwane dalej „wytycznymi fiskalnymi”), aby wesprzeć państwa członkowskie w przygotowaniu programów stabilności i konwergencji, a tym samym wzmocnić koordynację polityki. Opierając się na perspektywach makroekonomicznych w prognozie z zimy 2022 r., Komisja zwróciła uwagę, że w 2023 r. stosowne wydawałoby się przejście od ogółem wspierającego kursu polityki fiskalnej w latach 2020–2022 do zasadniczo neutralnego ogólnego kursu polityki fiskalnej, przy jednoczesnym zachowaniu gotowości do reagowania na zmieniającą się sytuację gospodarczą. Komisja stwierdziła, że zalecenia fiskalne na 2023 r. nadal powinny być różne dla poszczególnych państw członkowskich i uwzględniać potencjalne efekty zewnętrzne dla innych krajów. Komisja wezwała państwa członkowskie do uwzględnienia wytycznych w ich programach stabilności i konwergencji. Komisja zobowiązała się, że będzie ściśle monitorować sytuację gospodarczą i w razie potrzeby dostosuje swoje wytyczne polityczne, najpóźniej pod koniec maja 2022 r. w wiosennym pakiecie europejskiego semestru.
- (8) W odniesieniu do wytycznych fiskalnych zalecenia fiskalne na 2023 r. biorą pod uwagę gorsze perspektywy gospodarcze, zwiększoną niepewność i dalsze ryzyko pogorszenia się koniunktury oraz wyższą inflację, niż zakładano w prognozie Komisji z zimy 2022 r. W związku z powyższym działania fiskalne muszą mieć na celu rozwijanie inwestycji publicznych na rzecz zielonej i cyfrowej transformacji oraz bezpieczeństwa energetycznego, a także zachowanie siły nabywczej gospodarstw domowych znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, tak aby złagodzić skutki podwyżek cen energii i pomóc ograniczyć presję inflacyjną wynikającą z efektów drugiej rundy za pomocą ukierunkowanych i tymczasowych środków. Polityka fiskalna musi pozostać elastyczna, aby można było ją dostosować do szybko zmieniających się okoliczności, w tym wyzwań, jakie pojawiają się w zakresie obrony i bezpieczeństwa w związku z prowadzoną przez Rosję wojną napastniczą przeciwko Ukrainie, oraz musi być zróżnicowana w poszczególnych państwach członkowskich w zależności od ich sytuacji fiskalnej i gospodarczej, w tym ich narażenia na kryzys i napływu wysiedleńców z Ukrainy.

- (9) W dniu 30 kwietnia 2021 r. Austria przedstawiła Komisji swój krajowy plan odbudowy i zwiększania odporności, zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/241. Zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) 2021/241 Komisja oceniła adekwatność, skuteczność, efektywność oraz spójność planu odbudowy i zwiększania odporności, zgodnie z wytycznymi dotyczącymi oceny zamieszczonymi w załączniku V do tego rozporządzenia. W dniu 13 lipca 2021 r. Rada przyjęła decyzję wykonawczą w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Austrii¹⁰. Uruchomienie transz jest uzależnione od przyjęcia przez Komisję decyzji, zgodnie z art. 24 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2021/241, stwierdzającej, że Austria osiągnęła w zadowalający sposób odpowiednie kamienie milowe i wartości docelowe określone w decyzji wykonawczej Rady. Osiągnięcie w zadowalający sposób zakłada, że działania związane z uprzednio osiągniętymi kamieniami milowymi i wartościami docelowymi nie zostały odwrócone.
- (10) W dniu 27 kwietnia 2022 r. Austria przedłożyła swój krajowy program reform na 2022 r. i swój program stabilności na 2022 r., z zachowaniem terminu określonego w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1466/97. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je równoczesnej ocenie. Zgodnie z art. 27 rozporządzenia (UE) 2021/241 krajowy program reform na 2022 r. odzwierciedla również półroczne sprawozdania Austrii z postępów w realizacji jej planu odbudowy i zwiększania odporności.

¹⁰ Dok. ST 10159/2021; ST 10159/2021 ADD 1; ST 10159/2021 COR 1.

- (11) W dniu 23 maja 2022 r. Komisja opublikowała sprawozdanie krajowe dotyczące Austrii na 2022 r. Oceniono w nim postępy Austrii w uwzględnianiu stosownych zaleceń dla tego kraju przyjętych przez Radę w latach 2019, 2020 i 2021 i podsumowano realizację planu odbudowy i zwiększania odporności przez Austrię, z uwzględnieniem tabeli wyników w zakresie odbudowy i zwiększania odporności. Na podstawie tej analizy w sprawozdaniu krajowym wskazano luki dotyczące wyzwań, których nie uwzględniono w planie odbudowy i zwiększania odporności lub uwzględniono je jedynie częściowo, a także nowych i pojawiających się wyzwań, w tym związanych z inwazją Rosji na Ukrainę. Oceniono w nim również postępy Austrii we wdrażaniu Europejskiego filaru praw socjalnych oraz w realizacji głównych celów Unii dotyczących zatrudnienia, umiejętności i ograniczania ubóstwa, a także postępy w realizacji celów Organizacji Narodów Zjednoczonych w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (12) W dniu 23 maja 2022 r. Komisja wydała sprawozdanie na podstawie art. 126 ust. 3 Traktatu. W sprawozdaniu tym omówiono sytuację budżetową Austrii, ponieważ jej deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych przekroczył w 2021 r. określoną w Traktacie wartość referencyjną wynoszącą 3 % produktu krajowego brutto (PKB). W sprawozdaniu stwierdzono, że kryterium deficytu nie zostało spełnione. Zgodnie z komunikatem z dnia 2 marca 2022 r. Komisja nie zaproponowała wszczęcia nowych procedur nadmiernego deficytu wiosną 2022 r. i ponownie oceni zasadność wszczęcia takich procedur jesienią 2022 r.

(13) W swoim zaleceniu z dnia 20 lipca 2020 r.¹¹ Rada zaleciła Austrii przyjęcie w 2020 i 2021 r. wszelkich środków, zgodnie z ogólną klauzulą wyjścia, niezbędnych do skutecznego zaradzenia pandemii COVID-19, wspomżenia gospodarki, a następnie wsparcia jej odbudowy. Ponadto zaleciła Austrii – gdy pozwolą na to warunki ekonomiczne – prowadzenie polityk fiskalnych mających na celu osiągnięcie ostrożnej sytuacji fiskalnej w średnim okresie i zapewnienie długookresowej zdolności do obsługi długu, przy jednoczesnym zwiększeniu inwestycji. Według danych zweryfikowanych przez Eurostat, deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych Austrii zmniejszył się z 8,0 % PKB w 2020 r. do 5,9 % w 2021 r. Działania w zakresie polityki fiskalnej podjęte przez Austrię wspierały odbudowę gospodarki w 2021 r., podczas gdy wartość tymczasowych środków nadzwyczajnych obniżyła się z 4,8 % PKB w 2020 r. do 4,3 % w 2021 r. Środki przyjęte przez Austrię w 2021 r. były zgodne z zaleceniem Rady z dnia 20 lipca 2020 r. Działania dyskrecjonalne w ramach polityki budżetowej, które rząd podjął w latach 2020 i 2021, miały charakter tymczasowy lub były zrównoważone środkami kompensacyjnymi. Jednocześnie niektóre działania dyskrecjonalne, które rząd podjął w latach 2020 i 2021, nie miały w większości charakteru tymczasowego lub nie były zrównoważone środkami kompensacyjnymi, i polegały głównie na znacznej uldze podatkowej dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw wprowadzonej przez ekologiczno-społeczną reformę podatkową. Według danych zweryfikowanych przez Eurostat dług sektora instytucji rządowych i samorządowych zmniejszył się z 83,3 % PKB w 2020 r. do 82,8 % PKB w 2021 r.

¹¹ Zalecenie Rady z dnia 20 lipca 2020 r. w sprawie krajowego programu reform Austrii na 2020 r., zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Austrię programu stabilności na 2020 r. (Dz.U. C 282 z 26.8.2020, s. 129).

- (14) Scenariusz makroekonomiczny, na którym oparto prognozy budżetowe w programie stabilności na 2022 r., jest realistyczny. Rząd prognozuje, że realny PKB wzrośnie w 2022 r. o 3,9 %, a w 2023 r. – o 2,0 %. Dla porównania w prognozie Komisji z wiosny 2022 r. przewidziano wzrost realnego PKB w wysokości 3,9 % w 2022 r. oraz 1,9 % w 2023 r. W programie stabilności na 2022 r. rząd oczekuje, że w 2022 r. deficyt nominalny zmniejszy się do poziomu 3,1 % PKB i 1,5 % w 2023 r. Spadek w 2022 r. odzwierciedla głównie silny wzrost działalności gospodarczej oraz zniesienie większości środków nadzwyczajnych. Gdyby nie wprowadzono innych środków, takich jak te związane z wysokimi cenami energii, deficyt byłby jeszcze mniejszy. W programie stabilności na 2022 r. przewidziano, że relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB spadnie w 2022 r. do 80,0 %, a w 2023 r. – do 77,1 %. Przy uwzględnieniu środków z zakresu polityki znanych w dniu granicznym prognozy deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w latach 2022 i 2023 przewidziany w prognozie Komisji z wiosny 2022 r. ma wynieść, odpowiednio, 3,1 % PKB i 1,5 % PKB. Jest to zgodne z poziomem deficytu przewidywanym w programie stabilności na 2022 r. W prognozie Komisji z wiosny 2022 r. przewiduje się podobną relację długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB, która w 2022 r. ma wynieść 80,0 %, a w 2023 r. – 77,5 %. Według prognozy Komisji z wiosny 2022 r. średniookresowy (średnia z 10 lat) wzrost produktu potencjalnego szacowany jest na 1,2 %. Szacunki te nie uwzględniają jednak wpływu reform, które są częścią planu odbudowy i zwiększania odporności i które mogą zwiększyć potencjalny wzrost gospodarczy Austrii.

- (15) W 2022 r. rząd stopniowo wycofał większość środków wprowadzonych w reakcji na kryzys związany z COVID-19, w związku z czym prognozuje się, że tymczasowe środki nadzwyczajne zmaleją z 4,3 % PKB w 2021 r. do 1,1 % w 2022 r. Na deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych mają wpływ środki, które przyjęto, aby przeciwdziałać gospodarczym i społecznym skutkom wzrostu cen energii, których wartość w prognozie Komisji z wiosny 2022 r. szacuje się na 0,4 % PKB w 2022 r. i 0,2 PKB w 2023 r.¹² Środki te obejmują głównie transfery socjalne kierowane do uboższych gospodarstw domowych, obniżki podatków pośrednich od zużycia energii oraz tymczasowe środki pomocy dla osób dojeżdżających do pracy odzwierciedlone w podatku dochodowym od osób fizycznych. Środki te ogłoszono jako tymczasowe. Jeżeli jednak ceny energii pozostaną wysokie w 2023 r., niektóre z tych środków mogłyby zostać utrzymane. Na deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych ma również wpływ koszt zapewnienia tymczasowej ochrony wysiedleńcom z Ukrainy, który według prognozy Komisji z wiosny 2022 r. ma wynieść 0,3 % PKB w 2022 r. i 0,4 % PKB w 2023 r.¹³
- (16) W swoim zaleceniu z dnia 18 czerwca 2021 r. Rada zaleciła, aby w 2022 r. Austria realizowała wspierający kurs polityki fiskalnej, w tym wykorzystując impuls zapewniany przez Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, oraz utrzymała inwestycje finansowane z zasobów krajowych. Rada zaleciła również, by Austria prowadziła – gdy warunki ekonomiczne na to pozwolą – politykę fiskalną mającą na celu osiągnięcie ostrożnej sytuacji fiskalnej oraz zapewnienie stabilności finansów publicznych w średnim okresie, przy jednoczesnym zwiększeniu inwestycji w celu pobudzenia potencjału wzrostu gospodarczego.

¹² Dane liczbowe odzwierciedlają poziom rocznych kosztów budżetowych tych środków wprowadzanych od jesieni 2021 r., w tym bieżących dochodów i wydatków, a także – w stosownych przypadkach – środków w zakresie nakładów inwestycyjnych.

¹³ Zakłada się, że łączna liczba wysiedleńców, którzy dotrą z Ukrainy do Unii, osiągnie stopniowo 6 mln do końca 2022 r., a ich rozmieszczenie geograficzne szacuje się na podstawie wielkości istniejącej diaspory, względnej liczby ludności przyjmującego państwa członkowskiego oraz rzeczywistego rozmieszczenia wysiedleńców z Ukrainy w całej Unii od marca 2022 r. W przypadku kosztów budżetowych na osobę szacunki opierają się na modelu mikrosymulacyjnym Euromod opracowanym przez Wspólne Centrum Badawcze Komisji, z uwzględnieniem zarówno transferów pieniężnych, do których osoby te mogą być uprawnione, jak i świadczeń rzeczowych, takich jak edukacja i opieka zdrowotna.

- (17) Według prognozy Komisji z wiosny 2022 r. oraz z uwzględnieniem informacji zawartych w programie stabilności Austrii na 2022 r. prognozuje się, że kurs polityki fiskalnej w 2022 r. będzie wspierający, na poziomie -1,2 % PKB, zgodnie z zaleceniem Rady¹⁴. Austria planuje dalsze wspieranie ożywienia gospodarczego poprzez wykorzystanie Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności do finansowania dodatkowych inwestycji, zgodnie z zaleceniem Rady. Prognozuje się, że pozytywny wpływ, jaki na działalność gospodarczą mają wydatki finansowane z dotacji w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy unijnych, wzrośnie o 0,1 punktu procentowego PKB w 2022 r. w porównaniu z 2021 r. Przewiduje się, że inwestycje finansowane z zasobów krajowych będą miały ekspansywny wpływ na kurs polityki fiskalnej, który wyniesie 0,3 punktu procentowego w 2022 r.¹⁵ W związku z tym Austria planuje utrzymać inwestycje finansowane z zasobów krajowych, zgodnie z zaleceniem Rady. Jednocześnie prognozuje się, że wzrost bieżących wydatków pierwotnych finansowanych z zasobów krajowych (po skorygowaniu o nowe działania po stronie dochodów) w 2022 r. będzie mieć ekspansywny wpływ na ogólny kurs polityki fiskalnej, który wyniesie 0,5 punktu procentowego. Obejmuje to dodatkowy wpływ środków mających zaradzić gospodarczym i społecznym skutkom wzrostu cen energii (0,4 % PKB), a także koszty zapewnienia tymczasowej ochrony wysiedleńcom z Ukrainy (0,3 % PKB).

¹⁴ Ujemna (dodatnia) wartość wskaźnika odpowiada nadwyżce (niedoborowi) wzrostu wydatków pierwotnych w porównaniu ze średniookresowym wzrostem gospodarczym, wskazując na ekspansywną (restrykcyjną) politykę fiskalną.

¹⁵ Przewiduje się, że pozostałe wydatki kapitałowe finansowane z zasobów krajowych będą miały ekspansywny wpływ, który wyniesie 0,4 punktu procentowego PKB. Wynika to głównie z utworzenia strategicznej rezerwy gazu, jak określono również w programie stabilności na 2022 r.

- (18) W prognozie Komisji z wiosny 2022 r. przewiduje się, że w 2023 r. kurs polityki fiskalnej będzie na poziomie 0,4 % PKB, przy założeniu kontynuacji dotychczasowej polityki¹⁶. Prognozuje się, że w 2023 r. Austria będzie nadal wykorzystywać dotacje w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności do finansowania dodatkowych inwestycji wspierających odbudowę. Prognozuje się, że pozytywny wpływ, jaki na działalność gospodarczą mają wydatki finansowane z dotacji w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy unijnych, pozostanie stabilny w porównaniu z 2022 r. Przewiduje się, że inwestycje finansowane z zasobów krajowych będą miały restrykcyjny wpływ na kurs polityki fiskalnej, który wyniesie 0,4 punktu procentowego w 2023 r.¹⁷ Jednocześnie przewiduje się, że wzrost bieżących wydatków pierwotnych finansowanych z zasobów krajowych (po skorygowaniu o nowe działania po stronie dochodów) w 2023 r. będzie mieć zasadniczo neutralny wpływ na ogólny kurs polityki fiskalnej, który wyniesie 0,0 punktu procentowego. Obejmuje to wpływ wycofywania środków wprowadzonych w obliczu wzrostu cen energii (0,2 % PKB), a także dodatkowe koszty zapewnienia tymczasowej ochrony wysiedleńcom z Ukrainy (0,1 % PKB).
- (19) W programie stabilności na 2022 r. przewiduje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych będzie stopniowo obniżać się do 0,7 % PKB w 2024 r. i do 0,3 % do 2025 r. Planuje się zatem, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych utrzyma się na poziomie poniżej 3 % PKB od 2023 r. do końca okresu objętego programem. W tym horyzoncie czasowym prognozy te zakładają spadek wydatków publicznych (z 50,4 % PKB w 2023 r. do 49,6 % w 2024 r. i 49,4 % w 2025 r.). W programie stabilności na 2022 r. przewidziano spadek relacji długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB do 2025 r. – w 2024 r. ma ona obniżyć się do 74,5 %, a w 2025 r. – do 72,1 %. Z analizy przeprowadzonej przez Komisję wynika, że zagrożenie dla długookresowej zdolności do obsługi długu wydaje się średnie w średnim okresie.

¹⁶ Ujemna (dodatnia) wartość wskaźnika odpowiada nadwyżce (niedoborowi) wzrostu wydatków pierwotnych w porównaniu ze średniookresowym wzrostem gospodarczym, wskazując na ekspansywną (restrykcyjną) politykę fiskalną.

¹⁷ Przewiduje się, że pozostałe wydatki kapitałowe finansowane z zasobów krajowych będą miały neutralny wpływ.

- (20) W Austrii występują średnie zagrożenia dla średnio- i długoterminowej stabilności finansów publicznych, co wynika głównie z presji budżetowej spowodowanej starzeniem się społeczeństwa. Oczekuje się, że w ciągu najbliższych 50 lat stosunek liczby ludności w wieku produkcyjnym (osoby w wieku od 20 do 64 lat) do liczby starszych dorosłych zmaleje od trzech pracowników do około dwóch pracowników na jedną osobę powyżej 65 lat. Ogólnie rzecz biorąc, zgodnie ze scenariuszem ryzyka Grupy Roboczej ds. Starzenia się Ludności zawartym w sprawozdaniu na temat starzenia się społeczeństwa na 2021 r. wydanym przez Komisję, oczekuje się, że wydatki publiczne na opiekę długoterminową wzrosną z 1,8 % PKB w 2019 r. do 2,3 % PKB w 2030 r. Oczekuje się, że do zwiększenia kosztów opieki długoterminowej przyczynią się nie tylko zmiany demograficzne, lecz również potrzeba bardziej intensywnej opieki medycznej ze względu na choroby związane z wiekiem. Zapowiedzianej kompleksowej reformy systemu opieki długoterminowej nadal nie wdrożono. Jak dotąd specjalna grupa zadaniowa podsumowała główne wnioski z konsultacji społecznych. Zgodnie ze sprawozdaniem grupy zadaniowej jednym z priorytetów reformy będzie wprowadzenie skoordynowanej kontroli systemu prowadzonej w oparciu o jasny podział obowiązków między poszczególnymi szczeblami sprawowania rządów oraz wymóg przejrzystości w zakresie pochodzenia i wykorzystania środków finansowych.
- (21) Federalizm fiskalny w Austrii charakteryzuje się znaczącymi rozbieżnościami między obowiązkami w zakresie wydatków i pozyskiwania dochodów na szczeblu niższym niż krajowy. Zamiast opierać się na autonomii podatkowej budżety na szczeblu niższym niż krajowy są zasilane za pośrednictwem złożonego systemu podziału dochodów podatkowych i transferów międzyrządowych. Utrudnia to przejrzystość polityki fiskalnej i rozliczalność polityczną i nie zachęca do zwiększania efektywności wydatków publicznych. Ponieważ reforma jest nadal potrzebna, należy ją uwzględnić w negocjacjach dotyczących kolejnej ustawy o międzyrządowych relacjach budżetowych, które mają się rozpocząć w grudniu 2022 r. Oprócz reformy krajowych ram budżetowych skuteczność i efektywność wydatków publicznych może wzrosnąć dzięki lepszemu wykorzystaniu przeglądów wydatków, ponieważ pomagają one w kontrolowaniu alokacji finansowych pod kątem priorytetów politycznych.

(22) Nadal istnieje pole do poprawy austriackiego systemu podatkowego, by był sprawiedliwszy i w większym stopniu wspierał wzrost gospodarczy. System podatkowy charakteryzuje się wysokim obciążeniem podatkowym pracy spowodowanym podatkami od wynagrodzenia i składkami na ubezpieczenie społeczne, przy czym składki na ubezpieczenie społeczne ponoszą zarówno pracownicy, jak i pracodawcy. Utrudnia to tworzenie miejsc pracy. Jednocześnie wysokie krańcowe stawki podatkowe zniechęcają ludzi do podejmowania pracy, zwłaszcza w dolnym segmencie rozkładu dochodów i w przypadku drugich żywicieli rodziny. Niedawno przyjęta ekologiczno-społeczna reforma podatkowa jest krokiem we właściwym kierunku, a wprowadzenie ceny CO₂ dla sektorów nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji jest ważnym projektem w ramach austriackiego planu odbudowy i zwiększania odporności. Mimo tego utrzymują się wyzwania strukturalne. Istnieje możliwość dalszego obniżania pozapłacowych kosztów pracy w celu pobudzenia tworzenia miejsc pracy i podaży pracy, zwłaszcza w przypadku osób o niskich dochodach. Lepsze wykorzystanie podatków bardziej sprzyjających wzrostowi gospodarczemu mogłoby przyczynić się do stworzenia niezbędnej przestrzeni budżetowej i zwiększenia sprawiedliwości systemu podatkowego.

(23) Zgodnie z art. 19 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) 2021/241 i kryterium 2.2 załącznika V do tego rozporządzenia plan odbudowy i zwiększania odporności zawiera obszerny zestaw wzajemnie wzmacniających się reform i inwestycji, które należy wdrożyć do dnia 31 sierpnia 2026 r., wraz z orientacyjnym harmonogramem ich realizacji. Pomagają one sprostać wszystkim wyzwaniom gospodarczym i społecznym, które zostały wskazane w stosownych zaleceniach krajowych skierowanych do Austrii przez Radę w ramach europejskiego semestru w 2019 i 2020 r., obok zaleceń dla tego kraju wydanych do dnia przyjęcia planu odbudowy i zwiększania odporności, lub znacznej części tych wyzwań. W szczególności środki objęte planem przyczyniają się do sprostania znacznej części zaleceń krajowych określonych w ostatnich latach w ramach europejskiego semestru. Planowane zmiany w systemie podatkowym przyczynią się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych i zmniejszenia opodatkowania pracy przy jednoczesnym uwzględnieniu aspektów ekologicznych i społecznych. Poprawa dostępności wysokiej jakości placówek wczesnej opieki nad dziećmi może korzystnie wpłynąć na uczestnictwo kobiet w rynku pracy. Częściowo zajęto się również dawno stwierdzonym wyzwaniem związanym ze zróżnicowaniem emerytur ze względu na płeć. Inwestycje w (i) efektywność energetyczną, (ii) odnawialne źródła energii, (iii) dekarbonizację przemysłu, (iv) różnorodność biologiczną i (v) gospodarkę o obiegu zamkniętym, którym towarzyszyć będą powiązane reformy, w tym restrukturyzacja ram wsparcia na rzecz odnawialnych źródeł energii i wycofanie systemów opalania olejem, będą wspierać zieloną transformację. Plan przyczyni się również do znacznego zwiększenia zdolności cyfrowych przedsiębiorstw. Obciążenia administracyjne dla przedsiębiorstw zostaną uproszczone przez wprowadzenie cyfrowych pojedynczych punktów dostępu.

- (24) Oczekuje się, że realizacja planu odbudowy i zwiększania odporności Austrii przyczyni się do dalszych postępów zielonej i cyfrowej transformacji. Środki wspierające realizację celów klimatycznych w Austrii stanowią 58,7 % łącznej alokacji finansowej w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności, a środki wspierające realizację celów cyfrowych – 52,8 %. Pełna realizacja planu odbudowy i zwiększania odporności, zgodnie z ustalonymi odpowiednimi kamieniami milowymi i wartościami docelowymi, pomoże Austrii szybko przetrwać skutki kryzysu związanego z COVID-19, wzmacniając jednocześnie jej odporność. Systematyczne angażowanie partnerów społecznych i innych odpowiednich zainteresowanych stron pozostaje ważne dla pomyślnej realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności, a także innych polityk gospodarczych i polityk zatrudnienia wykraczających poza zakres tego planu, ponieważ służy zapewnieniu szerokiego poczucia odpowiedzialności za cały program polityczny.

- (25) W dniu 2 maja 2022 r. Komisja zatwierdziła przygotowaną przez Austrię umowę partnerstwa, przewidzianą w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060¹⁸. W dniu 21 października 2021 r. Austria przedłożyła przewidziane w tym rozporządzeniu programy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) i Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji (FST), które służby Komisji odesłały wraz z uwagami w dniu 4 stycznia 2022 r. Austria nie przedłożyła jeszcze swojego programu dotyczącego Europejskiego Funduszu Społecznego Plus. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/1060 Austria ma uwzględnić w programowaniu funduszy polityki spójności na lata 2021–2027 stosowne zalecenia krajowe. Jest to jeden z warunków wstępnych poprawy skuteczności i zmaksymalizowania wartości dodanej wsparcia finansowego otrzymywanego z funduszy polityki spójności, przy jednoczesnym przyczynianiu się do koordynacji, komplementarności i spójności między tymi funduszami polityki spójności a innymi instrumentami i funduszami unijnymi. Pomyślnie wdrożenie Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności i programów polityki spójności zależy również od usunięcia przeszkód dla inwestycji wspierających zieloną i cyfrową transformację oraz zrównoważony rozwój terytorialny.
- (26) Oprócz wyzwań gospodarczych i społecznych uwzględnionych w planie odbudowy i zwiększania odporności Austria mierzy się z szeregiem dodatkowych wyzwań, które dotyczą jej rynku pracy. Silny system ochrony socjalnej Austrii i szeroko zakrojone środki z zakresu polityki ograniczyły społeczne skutki pandemii COVID-19. Austria osiąga dobre wyniki w większości wymiarów Europejskiego filaru praw socjalnych, utrzymują się jednak pewne wyzwania. Dotyczą one w szczególności niedostatecznie wykorzystywanego potencjału kobiet, pracowników o niskich kwalifikacjach, pracowników starszych i osób ze środowisk migracyjnych. Jest to szczególnie problematyczne ze względu na niedobór pracowników z odpowiednimi umiejętnościami. Uwolnienie niedostatecznie wykorzystywanego potencjału tych grup mogłoby zmniejszyć presję na austriacki rynek pracy.

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159).

(27) Chociaż wskaźnik zatrudnienia kobiet jest znacznie wyższy od średniej unijnej, Austria zajmuje drugie miejsce w Unii pod względem zatrudnienia kobiet w niepełnym wymiarze godzin. W 2021 r. 49,9 % austriackich kobiet pracowało w niepełnym wymiarze czasu pracy, w porównaniu ze średnią unijną wynoszącą 28,3 %. Pozostawia to znaczny potencjał zwiększenia uczestnictwa kobiet w rynku pracy w pełnym wymiarze czasu. Ograniczona podaż przystępnej cenowo i wysokiej jakości opieki nad dziećmi utrudnia matkom aktywniejsze uczestnictwo w rynku pracy. Zaledwie 21,1 % dzieci w wieku poniżej trzech lat uczęszcza do placówek formalnej opieki nad dziećmi, co jest jednym z najniższych wskaźników w Unii i jest dalekie od celu barcelońskiego określonego przez Radę Europejską w 2002 r., jakim jest zapewnienie formalnej opieki dla 33 % dzieci poniżej trzeciego roku życia. Wysoki udział zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy, wraz z nadreprezentacją kobiet w sektorach o niskich wynagrodzeniach, są głównymi czynnikami przyczyniającymi się do wysokiego zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć w Austrii i stosunkowo wysokiego zróżnicowania emerytur ze względu na płeć. Pandemia COVID-19 jeszcze bardziej pogłębiła te nierówności związane z płcią, przy czym znaczna część kobiet łączy obowiązki związane z pracą i opieką. Zwiększenie podaży wysokiej jakości opieki nad dziećmi poprzez podniesienie standardów jakości, zapewnienie dłuższych godzin otwarcia placówek opieki nad dziećmi oraz przeciwdziałanie czynnikom zniechęcającym do wydłużenia godzin pracy (np. poprzez zwiększenie zachęt podatkowych) ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia lepszego wykorzystania potencjału kobiet na rynku pracy.

- (28) Kilka grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji może zostać lepiej zintegrowanych z rynkiem pracy, w szczególności pracownicy o niskich umiejętnościach i starsi oraz pracownicy ze środowisk migracyjnych. Prawie połowa osób długotrwale bezrobotnych w Austrii ukończyła co najwyżej szkołę średnią I stopnia (niem. *Pflichtschule*). Współczynnik aktywności zawodowej osób wywodzących się ze środowisk migracyjnych utrzymuje się na niskim poziomie; w 2020 r. poziom zatrudnienia tych osób był o 12,7 punktu procentowego niższy niż poziom zatrudnienia rodowitych mieszkańców. Stanowi to szczególnie problem, ponieważ wyniki kształcenia, możliwości zatrudnienia i przyszły poziom dochodów dzieci w Austrii są w dużej mierze uwarunkowane sytuacją ich rodziców pod tym względem. Środki w ramach austriackiego planu odbudowy i zwiększania odporności służące promowaniu przekwalifikowania i podnoszenia kwalifikacji pozwolą sprostać tym wyzwaniom przez wspieranie szkoleń dla pracowników o niskich umiejętnościach i osób długotrwale bezrobotnych. Jednocześnie planowane środki nie rozwiązują w pełni problemu uczestnictwa osób ze środowisk migracyjnych i pracowników o niskich umiejętnościach. Ponadto wyniki kształcenia tych grup wymagają poprawy na dużo wcześniejszym etapie życia. Nadal potrzebne są dodatkowe możliwości przekwalifikowania i uczenia się przez całe życie dla pracowników w każdym wieku.

- (29) Rosnący niedobór wykwalifikowanej siły roboczej (niem. *Fachkräftemangel*) staje się coraz większym wyzwaniem dla przedsiębiorstw, które opierają się na wysoko wykwalifikowanych specjalistach, takich jak eksperci w dziedzinie technologii informatycznych, a także wykwalifikowani specjaliści w zakresie szybko rosnącego wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych. Przyczyny niedoboru pracowników o odpowiednich umiejętnościach są wielorakie, a pandemia COVID-19 jeszcze je spotęgowała. Rozwiązaniem mogłoby być przyciągnięcie wysoko wykwalifikowanych pracowników z zagranicy na stanowiska, które nie mogą zostać obsadzone przez austriacką lub unijną siłę roboczą. Obecnie jest to utrudnione, gdyż obowiązujące procedury wiążą się ze znacznym obciążeniem administracyjnym dla przedsiębiorstw, które chcą zatrudniać pracowników spoza UE. Hamuje to wzrost wydajności, zwłaszcza w sektorze usług, a w szczególności w sektorze technologii informatycznych. Reformy austriackiej przyspieszonej procedury dla pracowników z odpowiednimi umiejętnościami z krajów spoza UE (niem. *Rot-Weiß-Rot-Karte*) z 2019 i 2020 r. okazały się nieskuteczne w radzeniu sobie z ogólnym wyzwaniem. Można by zatem podjąć dalsze działania, aby umożliwić przedsiębiorstwom łatwiejsze zatrudnianie takich pracowników z zagranicy. Obejmuje to przyspieszenie procedur i lepsze ich ukierunkowanie na indywidualne potrzeby przedsiębiorstw.
- (30) Celem wniosku Komisji w sprawie planu REPowerEU – przygotowanego na podstawie mandatu powierzonego Komisji przez szefów państw lub rządów Unii w Deklaracji wersalskiej – jest jak najszybsze uniezależnienie Unii od importu paliw kopalnych z Rosji. W tym celu Komisja zamierza określić najodpowiedniejsze projekty, inwestycje i reformy na poziomie krajowym, regionalnym i unijnym w porozumieniu z państwami członkowskimi. Środki te służą zmniejszeniu zależności od paliw kopalnych ogółem, a także znalezieniu innych źródeł importu paliw kopalnych niż Rosja.

(31) Wydarzenia geopolityczne wywołane inwazją Rosji na Ukrainę zagroziły bezpieczeństwu dostaw energii dla Austrii. Austria jest w dużym stopniu uzależniona od importu gazu z Rosji. W 2020 r. około 80 % całkowitego importu gazu Austrii pochodziło z Rosji, w porównaniu ze średnią unijną wynoszącą 44 %. Gaz ma również znaczny udział w zapotrzebowaniu Austrii na energię (22,7 %, czyli nieco poniżej średniej unijnej wynoszącej 24,4 %), głównie na zużycie przemysłowe i ogrzewanie. Austria jest jednak w mniejszym stopniu zależna od importu ropy naftowej z Rosji (10 % surowej ropy naftowej pochodzi z Rosji, czyli znacznie poniżej średniej unijnej wynoszącej 26 %)¹⁹. Dywersyfikacja dostaw energii oraz zwiększenie elastyczności i odwrócenie przepływu w odniesieniu do i tak dobrze rozwiniętych połączeń międzysystemowych z innymi państwami członkowskimi będą miały kluczowe znaczenie dla zmniejszenia zależności od gazu rosyjskiego. Zaleca się jednak, aby nowa infrastruktura i inwestycje sieciowe związane z gazem były w miarę możliwości dostosowane do przyszłych wyzwań, tak aby w przyszłości łatwo było zapewnić im długoterminowy zrównoważony charakter poprzez dostosowanie ich do wykorzystania paliw zrównoważonych. Zmniejszenie zależności od gazu rosyjskiego obejmuje również inwestowanie w produkcję gazów odnawialnych (takich jak ekologiczny wodór i zrównoważony biometan), co umożliwi zastąpienie gazu ziemnego, w szczególności w sektorach i regionach najbardziej narażonych na zakłócenia w dostawach. Ponadto dodatkowe odnawialne źródła energii, takie jak energia geotermalna, są w niedostatecznym stopniu wykorzystywane i można by je dalej badać.

¹⁹ Eurostat (2020), udział importu z Rosji w całkowitym imporcie gazu ziemnego i surowej ropy naftowej. Średnia wielkość importu dla UE-27 opiera się na imporcie spoza UE-27. Od marca 2022 r. Austria zaprzestała importu ropy naftowej z Rosji.

- (32) W 2020 r. udział energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii końcowej w Austrii wyniósł 37 %, czyli powyżej celu 34 % na ten sam rok. Reforma z 2021 r. mająca na celu wsparcie dla odnawialnych źródeł energii uwzględniona w planie odbudowy i zwiększania odporności stworzyła niezbędne ramy zwiększenia udziału energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii elektrycznej. Reforma umożliwi dodanie w skali roku 27 TWh mocy wytwórczych energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych do 2030 r., i tym samym przyczyni się do realizacji celu 100 % udziału energii ze źródeł odnawialnych w dostawach energii elektrycznej do 2030 r. (z obecnego poziomu 81 % w 2020 r.). Inwestycje w energię ze źródeł odnawialnych są jednak utrudnione przez długie procedury planowania przestrzennego i wydawania pozwoleń, co częściowo wynika również ze złożonego podziału kompetencji między szczeblem federalnym i regionalnym oraz z problemów kadrowych w administracji. Aby uwzględnić planowaną ekspansję wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, Austria mogłaby rozważyć znaczne zwiększenie inwestycji w infrastrukturę sieciową (taką jak magazynowanie, dystrybucja i przesył) oraz zapewnić terminowe uruchomienie tej infrastruktury. Podniesienie poziomu ambicji w zakresie efektywności energetycznej w sektorze budowlanym i przemysłowym zmniejszy zależność od paliw kopalnych. W austriackiej długoterminowej strategii renowacji określono jasne kamienie milowe na 2050 r. i dąży się do osiągnięcia 80 % dekarbonizacji jej zasobów budowlanych. Plan odbudowy i zwiększania odporności przyspieszy stopniowe wycofywanie kotłów na paliwa kopalne w sektorze budowlanym i zastąpi je technologią grzewczą opartą na odnawialnych źródłach energii lub systemem ciepłowniczym. Cele Austrii w zakresie efektywności energetycznej na 2030 r. są jednak mało ambitne i kraj ten mógłby przyspieszyć inwestycje w gruntowną renowację budynków, zastąpienie paliw kopalnych ogrzewaniem ze źródeł odnawialnych oraz lepsze zarządzanie zużyciem energii poprzez cyfryzację użytkową (np. inteligentne liczniki i termostaty). Jednocześnie dalsze wysiłki na rzecz dekarbonizacji procesów przemysłowych, w tym przez gazy ze źródeł odnawialnych, pomogłyby ograniczyć popyt na gaz i chronić przedsiębiorstwa przed zmiennością cen. Realizacja przez Austrię celów pakietu „Gotowi na 55” będzie wymagać dalszego zwiększenia ambicji w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz zwiększenia wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej.

- (33) Przyspieszenie transformacji w kierunku neutralności klimatycznej i odchodzenia w niektórych sektorach od paliw kopalnych spowoduje wprawdzie w kilku sektorach znaczne koszty restrukturyzacji, Austria może jednak skorzystać z mechanizmu sprawiedliwej transformacji w kontekście polityki spójności, aby złagodzić społeczno-gospodarcze skutki transformacji w najbardziej dotkniętych nimi regionach. Ponadto Austria może wykorzystać Europejski Fundusz Społeczny Plus, ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1057²⁰, do poprawy możliwości zatrudnienia i wzmocnienia spójności społecznej.
- (34) W świetle dokonanej przez Komisję oceny Rada przeanalizowała program stabilności na 2022 r., a jej opinia²¹ znajduje odzwierciedlenie w zaleceniu 1.
- (35) W kontekście bliskich powiązań między gospodarkami państw członkowskich należących do strefy euro i ich wspólnego wkładu w funkcjonowanie unii gospodarczej i walutowej Rada zaleciła państwom członkowskim będącym członkami strefy euro podjęcie działań, w tym poprzez ich plany odbudowy i zwiększania odporności, w celu wdrożenia zaleceń określonych w zaleceniu dotyczącym polityki gospodarczej strefy euro na 2022 r. W przypadku Austrii kwestia ta znalazła odzwierciedlenie w szczególności w zaleceniach 1, 2 i 3,

²⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1057 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+) oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1296/2013 (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 21).

²¹ Na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97.

NINIEJSZYM ZALECA Austrii podjęcie w latach 2022 i 2023 działań mających na celu:

1. W 2023 r. – zapewnienie, aby wzrost bieżących wydatków pierwotnych finansowanych z zasobów krajowych był zgodny z ogólnie neutralnym kursem polityki, przy uwzględnieniu dalszego tymczasowego i ukierunkowanego wsparcia dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw najbardziej narażonych na podwyżki cen energii oraz dla osób uciekających z Ukrainy. Zapewnienie gotowości do dostosowania wydatków bieżących do zmieniającej się sytuacji. Rozwijanie inwestycji publicznych na rzecz zielonej i cyfrowej transformacji oraz na rzecz bezpieczeństwa energetycznego – przy uwzględnieniu inicjatywy REPowerEU – m.in. przez wykorzystanie Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy unijnych. W okresie po 2023 r. – prowadzenie polityki fiskalnej mającej na celu osiągnięcie ostrożnej sytuacji fiskalnej w średnim terminie. Zapewnienie adekwatności i stabilności fiskalnej systemu opieki długoterminowej. Uproszczenie i racjonalizację relacji i kompetencji fiskalnych na wszystkich szczeblach administracji państwowej oraz dostosowanie zadań w zakresie finansowania i wydatkowania. Poprawę struktury podatkowej, by wspierać trwałe wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu.
2. Kontynuowanie realizacji swojego planu odbudowy i zwiększania odporności zgodnie z kamieniami milowymi i wartościami docelowymi zawartymi w decyzji wykonawczej Rady z dnia 13 lipca 2021 r. Szybkie sfinalizowanie negocjacji z Komisją w sprawie dokumentów programowych dotyczących polityki spójności na lata 2021–2027 w celu rozpoczęcia ich wdrażania.
3. Zwiększenie uczestnictwa kobiet w rynku pracy, w tym przez poprawę jakości usług opieki nad dziećmi, oraz poprawę wyników na rynku pracy dla grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji.

4. Ograniczenie zależności od paliw kopalnych ogółem i dywersyfikację ich importu przez przyspieszenie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i niezbędnej infrastruktury, w szczególności przez dalsze usprawnienie planowania i procedur wydawania pozwoleń, a także zwiększenie efektywności energetycznej, w szczególności w sektorach przemysłu i budownictwa, oraz dywersyfikację dostaw energii, a także zwiększenie elastyczności i zdolności odwrócenia przepływu połączeń międzysystemowych.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Rady

Przewodniczący/Przewodnicząca